

[Ebba Strange]

der undervisning på dette her område. Jeg sætter nemlig et meget stort spørgsmålstegn ved, i hvor høj grad de store oplysningsforbund tiltrækker vores udlændinge til andet end dansk-undervisning, og om ikke det, at det er så kæmpestort et marked, hvor folk slås og konkurrerer indbyrdes allerede i dag, bevirker, at de store oplysningsforbund nok giver danskundervisning, men at udlændingene såmænd ikke får nogen gavn af al den anden folkelighed, som ministeren også siger er det gode ved de folkelige oplysningsforbund. Til gengæld kommer oplysningsforbundene til at tjene en hel del penge på den her undervisning, og så kan de bruge dem i deres øvrige virksomhed.

Jeg siger det ikke, fordi jeg vil have oplysningsforbundene ud, men fordi jeg synes, hele området trænger til en kulegravning med hensyn til udbyderkreds og kvalitet og med hensyn til placeringen af uddannelsesstederne. Jeg har snakket med mødre, f.eks. i Københavns Amt, der føler sig meget forpligtet til at gå til danskundervisning og sådan set også gerne vil, men ikke kan komme det inden for en radius af 10-15 km; og når man ikke har bil – det har man jo ikke, når man er indvandrer – og har små børn, så er det altså forfærdelig svært.

Jeg er ked af, at der ikke foreligger en ordentlig evaluering af det hidtidige forløb som baggrund for dette lovforslag. Jeg er også ked af, at der ikke er nogen høringssvar, at der ikke er nogen, der har udtalt sig om, hvad der har været godt, og hvad der har været skidt ved lov nr. 355, hvad det er nødvendigt at ændre, og hvad vi godt kan lade være.

Der er selvfølgelig positive ting i forslaget. Det er vigtigt, at der bliver tilknyttet uddannelses- og erhvervsvejledning. Jeg glæder mig meget, til forsøgsperioden på de 3-4 år er overstået, sådan at der også kan blive mere generel mulighed for at udbyde kurser for mødre med småbørn også i andet end dansk og erhvervs- og uddannelsesvejledning, nemlig også noget med en introduktion til det danske samfund, som de jo ikke får andre steder, når de ikke er flygtninge, men indvandrere.

Så er der hele spørgsmålet om pligt. Jeg har jo hele tiden sagt: Jamen det vigtigste er altså, at amterne påtager sig deres pligt, sådan at der er relevante uddannelsesstilbud til alle dem, som er omfattet af dette lovforslag. Jeg synes også, at alle, der har tænkt sig at leve i Dan-

mark i flere år, skal lære dansk, jeg synes, det er vigtigt, for det er en forudsætning for at kunne begå sig i det danske samfund, men jeg synes ikke om det dér med pligt til at modtage undervisning, og at man ellers ikke kan få offentlig forsørgelse.

Den stramning i udlændingeloven, som dette Folketing har vedtaget, siger jo, at man overhovedet ikke kan opnå familiesammenføring, hvis man ikke dokumenterer forsørgelsesforpligtelse. Jeg kender adskillige eksempler på ægtefæller, der nu er kommet til Danmark på betingelse af, at deres mænd forsørger dem; det har været forudsætningen for, at de kunne komme, og de kan end ikke få tilskud til at deltage i undervisning, for det må jo ligge inden for forsørgelsespligten, siger man. Hvis de skal have pligt til at gå til undervisning, så synes jeg i hvert fald, man skulle give dem en mulighed for at betale det gebyr, som det koster at deltage i uddannelserne i de folkelige oplysningsforbund.

Der er også et forslag om, at deltagerne selv skal betale for deres undervisningsmaterialer. Det synes jeg er en dårlig idé. Jeg ved godt, at amterne kan fritage dem for det, men jeg synes, det er en dårlig idé, at vi skriver det, for det vil være familier, for hvem økonomien kører stramt; det vil den gøre, så længe man altså er afhængig af indkomsten hos den ene, man er blevet familiesammenført med.

Det er fint, at det også skal kunne omfatte danske statsborgere.

Men så begriber jeg ikke, hvorfor ministeren nu pludselig skal have en beføjelse til at videregive registeroplysninger. Det er efter min opfattelse vel reguleret i registerloven, at det kan gøres inden for offentlige institutioner, hvis det er strengt nødvendigt for den modtagende institutions virksomhed, og ellers kan det ikke gøres.

Som man kan høre, så kender vi ikke rigtig vores endelige stilling til lovforslaget. Vi vil stille en række spørgsmål om det, jeg nu har problematiseret her, og så håber jeg ærlig talt, at vi – da det nu ikke er sket før lovforslagets fremsættelse – mellem første og anden behandling får en række henvendelser fra folk, som har erfaringer på dette her område.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Fru Ebba Strange gjorde bemærkninger om,